

Guantánamo Bay geen jazzsessie

Den Haag- Live jazzmuziek vult de ruimte waar Koosje Verhaar (coördinator Politieke Zaken van Amnesty International) haar verhaal zal doen over het vijfjarige bestaan van Guantánamo Bay. Ze vertelt dat ze zich verbaasd maar zich ook erg vereerd voelt door de uitnodiging in het Politiek Café de Haagse Kluis. Dit is de eerste keer dat Koosje in een Politiek Café spreekt voor publiek. Ze is dan ook erg benieuwd wat voor publiek ze kan verwachten en hoe de avond zal verlopen.

Als het café gevuld is met ongeveer twintig mensen begint ze haar inleiding over Bush' War on Terror en het vijfjarige bestaan van Guantánamo Bay. Geen vrolijk verhaal. *"Helaas is niet alles zo opgewekt als de jazzmuziek van zojuist"* zegt ze.

Het publiek verschilt van studenten tot gepensioneerden. In het sfeervolle café, met hier en daar een brandend kaarsje en volle glazen bier en frisdrank, vertelt Koosje haar verhaal.

"Helaas is niet alles zo opgewekt als de jazzmuziek van zojuist."

Ze praat over de top drie van mensenrechtenschendingen op Guantánamo Bay. Ook heeft ze het over verschuivingen in het beleid van verschillende regeringen, voornamelijk van de Verenigde Staten. Dit heeft vooral te maken met wetten en de definitie daarvan. Als voorbeeld geeft ze de definitie van marteling. *"Vroeger stond de definitie gewoon vast in de wetgeving van een land, tegenwoordig wordt de definitie gewoon een beetje aangepast als dat ze beter uitkomt."*

Ook is er een groot discussiepunt in het huidige politiek debat over de kwestie of marteling mag of niet. Hier wordt vooral naar het verkrijgen van bekentenissen gekeken. *"Gelukkig",* zegt ze, *"zijn er, naast Amnesty, nog meer organisaties, zoals de VN, die zich druk maken over dit probleem."* De Verenigde Naties heeft al speciale rapporteurs naar Guantánamo Bay gestuurd en hebben toegang proberen te krijgen tot de gevangenis. Dat lukte maar ze mochten niet met de gevangenen praten, dus kwamen ze alsnog met lege handen thuis.

Er komt een geïnteresseerde vraag uit het publiek of haar af en toe niet het gevoel van machteloosheid bekruipt tijdens haar werk. *"Soms, maar wat mij de 'drive' geeft zijn de mensen die zelf ook gevangen hebben gezeten en die nu actievoeren voor de mensenrechten. Voor deze mensen doe je het."*

"Wat de meeste voldoening geeft is dat de kamerleden vragen stellen die jij voorgesteld of geformuleerd hebt. Dan zie je dat je werk effect heeft!"

Op de vraag wat haar grootste succes is geweest in de negen jaar dat ze bij Amnesty werkt heeft ze niet gelijk een antwoord. *"Het zijn er zoveel. Maar wat de meeste voldoening geeft is dat de kamerleden vragen stellen die jij voorgesteld of geformuleerd hebt. Dan zie je dat je werk effect heeft!"*

Als het grootste gedeelte van het publiek weer richting huis is gegaan en de muziek weer begint te spelen komt Koosje met een tevreden gezicht van het podium af. *"Het viel erg mee, ik vond het heel erg leuk om te doen. Het is weer eens wat anders!"*

Door: Madelon Kooijmans, 2007 ©